

Sygn. akt II K 686/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJI POLSKIEJ

Dnia 21 września 2016 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach, II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Grażyna Drobińska

Protokolant: staż. sąd. Paulina Feder

przy udziale Prokuratora: Joanna Kapłońska – Gajewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 stycznia 2016 roku, 15 marca 2016 roku, 31 marca 2016 roku, 28 kwietnia 2016 roku, 8 czerwca 2016 roku, 4 sierpnia 2016 roku, 21 września 2016 roku

sprawy **S. J. (J.)**

ur. (...) w C., syna W. i K. zd. O.

oskarżonego o to, że:

30 maja 2015 roku, w lokalu „(...)” w C., działając przed upływem 5 lat, od odbycia w okresie od 4 listopada 2010 roku do 4 marca 2012 roku kary roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z 22 lutego 2011 roku, sygn. akt II K 1144/10, skazującym za czyn z art. 279 § 1 kk, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portmonetki z pieniędzmi w kwocie 1020 złotych, na szkodę E. H.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

ORZEKA

- oskarżonego S. J. uznaje za winnego tego, że w dniu 30 maja 2015 roku, w lokalu „(...)” w C., działając przed upływem 5 lat, od odbycia w okresie od 4 marca 2012 roku do 10 marca 2013 roku części kary, orzeczonej wobec niego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 22 lutego 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II K 1144/10, skazującym za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portmonetki z pieniędzmi w kwocie 1020 złotych, na szkodę E. H. tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 1 kk skazuje go na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
- na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego E. H. kwoty 1.020 zł (jeden tysiąc dwadzieścia złotych),
- zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Sygn. akt II K 686/15

UZASADNIENIE

Oskarżony S. J. w przeszłości był wielokrotnie karany sądownie (karta karna k.46-47). Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 22 lutego 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II K 1144/10, został skazany za czyn z art. 279 § 1 kk i art. 278 § 1 kk. W okresie od 4 marca 2012 roku do 10 marca 2013 roku odbył część kary 1 roku i 1 miesiąca pozbawienia wolności (odpis wyroku (k.49-51),

W dniu 30 maja 2015 roku, oskarżony S. J. udał się do lokalu „(...)” w C.. Poczekał aż pracownica opuści pomieszczenie i wszedł za ladę. Następnie otworzył szufladę i wyjął z niej portmonetkę z pieniędzmi w kwocie 1.020 zł, należącymi do E. H.. Oskarżony zabrał pieniądze i wyszedł z lokalu.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dowody, a także wyjaśnienia oskarżonego S. J. (k.14,65,148) oraz pozostały materiał zgromadzony w sprawie tj.: zeznania A. K. (k.36v-37,207-207v), E. H. (k.163-163v), S. K. (k.234-234v), protokół zatrzymania rzeczy wraz z płytą (k.18-21), karta karna (k.46-47,172-174), odpis wyroku (k.49-51).

Oskarżony S. J. (k.14,65), składając wyjaśnienia w toku postępowania przygotowawczego, oświadczył, że przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Wyjaśnił wówczas zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Wypowiedzi oskarżonego w tym zakresie pozostają w całkowitej zgodności z treścią zapisu monitoringu z lokalu „(...)”.

Na rozprawie oskarżony również oświadczył, że przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.148).

Sąd Rejonowy dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, ponieważ pozostają one w zgodności z całością materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie.

Okoliczności podane przez oskarżonego w jego pierwszych wyjaśnieniach potwierdziła pracownica lokalu „(...)” - A. K. (k.36v-37,207-207v). Zeznała ona, że usłyszała tylko zamknięcie drzwi, a potem stwierdziła brak pieniędzy.

Wypowiedzi tego świadka Sąd Rejonowy uznał za szczere i jasne. Znajdują one swoje potwierdzenie w treści zapisu monitoringu.

Pokrzywdzony E. H. (k.163-163v) w swoich zeznaniach przyznał, że pozostawił swoje pieniądze w lokalu „(...)” w C..

Zeznania świadka są jasne i spójne.

Sąd Rejonowy przesłuchał na rozprawie S. K. (k.234-234v). Świadek ten przyznał, że przebywał w lokalu „(...)” wraz z oskarżonym i dowiedział się od pracownicy, że oskarżony rzekomo ukraść jej pieniądze.

Wypowiedzi tego świadka korelują z treścią zeznań A. K. oraz wyjaśnieniami samego oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa wobec powyższego Sąd Rejonowy nie miał żadnych wątpliwości co do wiarygodności zeznań wymienionego świadka.

W sprawie złożył również zeznania R. K. (k.258). Stwierdził on, że słyszał jedynie, że ktoś ukraść pieniądze z lokalu „(...)”, ale nie wiedział nic na ten temat.

W uwagi na brak wiedzy świadka na temat przestępstwa wskazanego w akcie oskarżenia, Sąd Rejonowy pominął jego zeznania.

W sprawie została sporządzona opinia przez biegłych E. K. oraz K. K. (2) (k.75-76). Biegli dokonali zbadania oskarżonego i stwierdzili, że nie jest on chory psychicznie i upośledzony umysłowo. Jego funkcje intelektualne mieszczą się w granicach normy. Stwierdzili u oskarżonego uzależnienie mieszane oraz cechy zaburzeń osobowości. W chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał on zachowaną zdolność zrozumienia jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem. Stan zdrowia oskarżonego pozwala na jego udział w postępowaniu oraz prowadzenie obrony w sposób samodzielny i rozsądny.

Sąd Rejonowy uznał, że opinia powyższa jest jasna, rzetelna i spójna.

W toku postępowania sądowego, Sąd Rejonowy zgromadził jeszcze jedną opinię sądowo-psychiatryczną sporządzoną przez biegłych I. M. oraz K. W. (k.255-256). Powyższa opinia w swoich wnioskach jest zbieżna z wcześniejszą opinią.

Sąd uwzględnił opinię biegłych przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie. Opinia jest rzetelna i zawiera odpowiedzi na wszystkie pytania.

Wobec braku podstaw do kwestionowania Sąd uznał też za wiarygodne pozostałe dowody zgromadzone w sprawie tj.: protokół zatrzymania rzeczy wraz z płytą (k.18-21), karta karna (k.46-47,172-174), odpis wyroku (k.49-51).

W tym stanie sprawy wina oskarżonego S. J. nie budziła żadnych wątpliwości Sądu Rejonowego i polegała na tym, że w dniu 30 maja 2015 roku, w lokalu „(...)” w C., działając przed upływem 5 lat od odbycia w okresie od 4 marca 2012 roku do 10 marca 2013 roku części kary orzeczonej wobec niego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 22 lutego 2011 roku, w sprawie o sygn. akt II K 1144/10, skazującym za czyn z art.279 §1 kk i art.278§1 kk, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia portmonetki z pieniędzmi w kwocie 1.020 zł na szkodę E. H., czym wypełnił znamiona przestępstwa z art.278§1 kk w zw. z art.64§1 kk.

Przy dokonywaniu oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd kierował się tym, że ocena każdego dowodu, również z wyjaśnień oskarżonego, jako pozostawiona sądowi orzekającemu, musi być dokonywana z przekonaniem, że oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu. Dopiero, kiedy przeprowadzone dowody, ich ocena i wyprowadzone z nich wnioski, obalą owo przekonanie- można ferować wyrok skazujący. Stanowisko takie ma swoje uargumentowanie w treści art.5§1 kpk w związku z art.7 kpk, jako że przepisy tej ustawy uznają jedynie zasadę swobodnej oceny dowodów, będącej efektem rozważań całokształtu ujawnionych w sprawie okoliczności, przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego oraz nie różnicują dowodów od tego, w jakiej fazie postępowania i od kogo zostały pozyskane (wyrok S.A. w Lublinie z dnia 29.04.2009 r., II AKa 63/09).

Przy analizie materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie, Sąd Rejonowy wziął pod uwagę, że art. 278§1 kk jest przestępstwem umyślnym, którego można się dopuścić wyłącznie z zamiarem bezpośrednim. Oznacza to, że sprawca dokonuje zaboru, aby włączyć cudzą rzecz do swojego majątku i postępować z nią jak właściciel.

Mając powyższe na względzie, Sąd Rejonowy uznał, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona zarzucanego mu przestępstwa. S. J. przyznał się do zaboru pieniędzy E. H.. Jego zachowanie zostało utrwalone w formie zapisu monitoringu. Nadto winę oskarżonego potwierdzili również przesłuchani do sprawy świadkowie.

Sąd Rejonowy, na podstawie art.278§1 kk skazał oskarżonego na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art.46§1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego E. H. kwoty 1.020 zł.

W przypadku oskarżonego Sąd potraktował jako okoliczność obciążającą jego dotychczasową wielokrotną karalność.

Sąd Rejonowy uznał, że nie istnieje w związku z tym pozytywna prognoza kryminalistyczna, która uzasadnia zastosowanie wobec S. J. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Przy czym należy podkreślić, że podstawową przesłanką zawieszenia wykonania kary są wynikające z dotychczasowego postępowania oskarżonego, dające się uzasadnić w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przypuszczenia, co do przewidywanego sposobu życia, dotyczy to przede wszystkim przestrzegania przez niego porządku prawnego. Wśród wskazanych w art.69§2 kk w zw. z art.4§1 kk przesłanek prognozowania nie istnieje priorytet którejkolwiek z nich (wyrok SN z dnia 19.01.1973 r., OSNPG 1973/7/91, wyrok SN z dnia 23.02.1979 r., OSNKG 1979/5/54). W ocenie Sądu powyższe przesłanki w odniesieniu do osoby oskarżonego nie zachodzą. S. J. w przeszłości wielokrotnie korzystał z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i powracał na drogę przestępstwa. Sądy stosowały wobec niego również kary ograniczenia wolności i grzywny, które również nie przynosiły oczekiwanego skutku. Nie ma zatem żadnych gwarancji, że oskarżony w warunkach wolnościowych nie powróciłby na drogę przestępstwa. S. J. nie poprawił swojego zachowania i nie wykorzystał danych mu wcześniej szans.

Oskarżony jest osobą młodą. Obecnie ma 28 lat. Zna obowiązujące normy społeczne oraz konsekwencje wynikające z ich naruszania. Jest kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu. Posiada wykształcenie zawodowe, jest stolarzem. Nie posiada majątku większej wartości. Przebywając na wolności nie pracował.

Sąd nie dopatrywał się okoliczności łagodzących.

W ocenie Sądu tylko wymierzona kara bezwzględnego pozbawienia wolności wpłynie na oskarżonego wychowawczo i zapobiegnie powrotowi do popełniania przestępstw, zaspokoi również społeczne poczucie sprawiedliwości.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 kpk. Oskarżony nie posiada żadnych dochodów ani majątku, a zatem uiszczenie przez niego kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe.